בש"פ 2954/22 – יבגני סולודוחין נגד מדינת ישראל

<u>בבית המשפט העליון</u>

בש"פ 2954/22

לפני:	כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ
המבקש:	יבגני סולודוחין
	נגד
המשיבה:	מדינת ישראל

בקשה למתן רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 11.4.2022 בעמ"ת 57650-03-22 שניתנה על ידי כב' השופט ע' כהן

בשם המבקש:	עו"ד גד זילברשלג

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט ע' כהן) מיום 11.4.2022 בעמ"ת 57650-03-22, על פיה נדחה ערר המבקש על שתי החלטות שניתנו על-ידי בית משפט השלום באשקלון במ"ת 57041-02-22. במסגרת ההחלטה הראשונה, מיום 24.2.2022 (השופטת מ'חלפון-נזריאן), הורה בית משפט השלום באשקלון על שחרור המבקש בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא (להלן: ההחלטה הראשונה). במסגרת ההחלטה השנייה, מיום 22.3.2022 (השופטת ד' משעלי ביטון), נדחתה בקשת המבקש לעיון חוזר בהחלטה הראשונה (להלן: ההחלטה השנייה).

2. ביום 24.2.2022 הוגש לבית משפט השלום באשקלון כתב אישום נגד המבקש ונגד אשתו, המייחס לשניהם עבירה של גידול סמים מסוכנים בצוותא חדא לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 ולפי סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על-פי עובדות כתב האישום, המבקש ואשתו גידלו יחדיו שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס בביתם שבאשדוד, בו הם מתגוררים עם ילדיהם הקטינים. גידול השתילים נעשה, בין היתר, בתוך

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

עציצים במרפסת פתוחה ובאוהל גידול שהוסב למעבדה. בסך הכל, גידלו המבקש ואשתו סם מסוכן במשקל נטו כולל של 2.08 ק"ג, וזאת ללא אישור או רישיון לכך.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרם של המבקש ואשתו עד לתום ההליכים בעניינם. בדיון שהתקיים עוד באותו היום הסכים המבקש לקיומן של ראיות לכאורה, אך טען כי לא קיימת עילה למעצרו וביקש לשחררו למעצר בית בבית חמותו באשדוד. בית משפט השלום, לאחר שבחן את חומר הראיות, את עילת המעצר ואת החלופה המוצעת, הורה בהחלטתו מיום 24.2.2022– היא ההחלטה הראשונה – כי המבקש ישוחרר בתנאים מגבילים, ובהם מעצר בית מלא בבית חמותו. כן נקבע כי בחלוף 30 ימים ממועד שחרורו למעצר הבית, וככל שלא תהיינה הפרות, יוכל המבקש לצאת לשעות התאווררות בפיקוח. בהתייחס לאשת המבקש, נקבע כי לא קיימת תשתית ראייתית לכאורית בעניינה, והיא שוחררה בכפוף להמצאת ערבויות כספיות.

4. ביום 10.3.2022, כשבועיים לאחר שניתנה ההחלטה הראשונה, ולאחר שהוחלף ייצוגו, הגיש המבקש לבית משפט השלום בקשה לעיון חוזר בהחלטה הראשונה. בבקשתו טען, בין היתר, כי הוא נעדר עבר פלילי; ממלא אחר כל תנאי שחרורו; כי הוא סובל מבעיות רפואיות ונושא ברישיון כדין לרכישה ושימוש בקנאביס רפואי; וכי גידול הסם נועד לשימושו העצמי, ונבע מעליית מחירי השוק של הקנאביס הרפואי. משכך, לטענתו, לא נשקפת ממנו מסוכנות המצדיקה הותרתו בתנאי מעצר בית מלא.

5. ביום 22.3.2022 ניתנה ההחלטה השנייה, בגדרה נדחתה בקשת המבקש לעיון חוזר בהחלטה הראשונה. בית משפט השלום קבע, כי בשים לב לכמות הסם שנתפסה יש טעם בטענת בא כוח המבקש בנוגע לעילת המעצר, אך עמד על כך שטענות אלו נטענו ונשקלו זה לא כבר בהחלטה הראשונה. משכך, קבע כי אין מקום לקבל את טענות המבקש הואיל והמותב הדן אינו יושב כערכאת ערר על החלטות קודמות שניתנו באותו הליך. עוד נקבע כי לא נתקיימו תנאי סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), הואיל ולא חלף זמן ניכר מאז שוחרר המבקש לחלופת המעצר, והמבקש אף לא טען לשינוי נסיבות המצדיק בחינה מחודשת של תנאי שחרורו.

6. על החלטות אלו של בית משפט השלום הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי. בעררו טען המבקש, בעיקרו של דבר, כי נסתרת חזקת המסוכנות הסטטוטורית בעניינו וכי אין עילה למעצרו. לטענתו, גידול הסם נעשה לצורך שימושו האישי בלבד, בהיותו בעל רישיון לצריכה ושימוש בקנאביס רפואי, ולאור מצוקתו הכלכלית הנובעת מעליית מחירי השוק של הקנאביס הרפואי. לאור האמור, טען המבקש כי יש להורות על ביטול מעצר הבית ולהותיר את יתר התנאים המגבילים על כנם.

7. בהחלטתו מיום 11.4.2022 – היא ההחלטה מושא הבקשה שלפניי –דחה בית המשפט המחוזי (השופט ע' כהן) את הערר. באשר להחלטה הראשונה, קבע בית המשפט המחוזי כי בית משפט השלום קיבל את בקשת המבקש לשחררו למעצר בית ולכן אין לקבל את טענתו כי נפלה טעות בהחלטתו. לגופם של דברים נקבע, כי בית משפט השלום איזן נכונה בין חומרת העבירה המיוחסת למבקש לבין נסיבותיו האישיות, ואף עשה עמו חסד כאשר הורה על שחרורו למעצר בית ללא תסקיר, כבר בדיון הראשון, שעה שהכלל בעבירות סמים הוא מעצר עד תום ההליכים. עוד נקבע, כי טענת המבקש לביצוע העבירות לשם חיסכון כספי אינה טענה שיש בה כדי להצדיק את ביצוען או כדי להקל עמו.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

באשר להחלטה השנייה, נקבע כי אכן לא נתמלאו תנאי סעיף 52(א) לחוק המעצרים, הואיל ולא חל שינוי נסיבות ולא חלף זמן ניכר מאז שוחרר המבקש לחלופת המעצר.

8. בבקשה שלפניי, בעיקרם של דברים, משיג המבקש על דחיית הערר וטוען כי בית המשפט המחוזי לא דן בטענתו להיעדר עילת מעצר ולסתירת חזקת המסוכנות הסטטוטורית בעניינו בשל כך שגידול הסם נעשה, לטענתו, לשימושו האישי בלבד. לדבריו, בית המשפט המחוזי הסתפק בקיומה של חזקת המסוכנות הסטטוטורית כדי לאשר את שחרורו למעצר בית מלא, מבלי להתייחס לטענותיו גופן. עוד טוען המבקש כי החלטת בית המשפט המחוזי אינה מנומקת, וכי היעדר הנמקה זו, כמו גם היעדר ההתייחסות לטענותיו, גורמים לו לעיוות דין. לבסוף, טוען המבקש כי במקרים דומים התקבלו במחוזות שיפוט שונים החלטות מקלות מזו שהתקבלה בעניינו.

9. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. כלל הוא כי בקשת רשות לערור תיבחן לפי אמת מידה מצמצמת, ולפיה תינתן רשות לערור רק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או כאשר מתקיימות נסיבות ייחודיות המעלות חשש לעיוות דין המצדיקות התערבות (ראו: בש"פ 4215/14 עואד נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (22.6.2014); בש"פ 8684/19 מוגנדף נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (6.1.2020); בש"פ 6513/20 אלמלך נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (1.10.2020)).

בחינת הבקשה לפי אמות מידה אלה מעלה כי זו אינה נכנסת לגדרם של אותם מקרים חריגים. המבקש אינו מעלה בבקשתו טיעונים החורגים מעניינו הפרטני ואף לא כאלה המעלים שאלה עקרונית. למעלה מן הצורך יוסף כי הבקשה אינה מעלה טעם להתערבות בהחלטת בית המשפט המחוזי אף לגופה. בית משפט השלום הורה על שחרורו של המבקש לחלופה שהוצעה על ידו, בו ביום בו הוגשה הבקשה למעצרו עד לתום ההליכים. בקשתו לעיון חוזר הוגשה כשבועיים בלבד לאחר החלטה זו, ככל הנראה בעקבות החלפת ייצוגו, מבלי שהיה ביכולתו של המבקש להצביע על שינוי נסיבות או חלוף זמן ניכר מעת שניתנה ההחלטה הראשונה. בית המשפט המחוזי, כמו גם בית משפט השלום לפניו, בחן את עניינו של המבקש תוך שהתייחס לכלל טענותיו לגופן, ובשים לב לטיב העבירות המיוחסות לו, כמות הסם שנתפסה, המדיניות הנוהגת בעבירות כגון אלו, ונסיבותיו האישיות, דחה את הערר בהחלטה מפורטת ומנומקת. משאלה הם פני הדברים, לא מצאתי כי הבקשה מקימה עילה למתן רשות לערור.

10. אשר על כן, הבקשה למתן רשות לערור נדחית.

ניתנה היום, י' באייר התשפ"ב (11.5.2022).

ש ו פ ט ת

_____

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©